

1.april 2019

FM2019 pkt. 220

I medfør af § 36 i forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om etablering af central videns Center om forældrenes levevilkår. Formålet med forespørgselsdebatten er at der senere hen skal danne grundlag for etablering af en Forældre talsmand.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napâtôk', Partii Naleraq)

Det er en af Partii Naleraqs kernesager at arbejde for sunde og vel etablerede familier. Dertil vil vi arbejde for sunde og vel etablerede forældre.

Når forældrene står op om morgen starter de som regel med at tage vare på den allervigtigste opgave.

Opgaven er at vise omsorg for deres barn. De sørger for at barnet vågner i et trygt hjem, de sørger for at give barnet mad, de sørger for at vaske barnet, de sørger for at barnet får tøj på, de sørger for barnet uanset om barnet skal til vuggestuen, børnehaven, skolen, gymnasiet, erhvervsskolen eller om det har fået et arbejde og bor hjemme. Det er at udvise kærlighed, vise omsorg, så barnet kan blive vejledt til at blive en fremtidig borger i samfundet.

Udover at vise omsorg for sit barn, har forælderen behov for at tage omsorg for sig selv og derved sikre sig at de er en del af samfundet. Hvis de har et arbejde, er det vigtigt at de passer deres arbejde, hvis de bor i en lejlighed, har de behov for at sikre at huslejen er betalt, de har således også behov for at vedligeholde det, rydde op i lejligheden og det er den almindelige dagligdag, fra dag til dag, som er normalt for et liv som forældre.

Det er ikke alle forældre som har gode levevilkår. Der er enlige fædre og enlige mødre, der lever som ene forsørgere i samfundet, og de har som alle andre forældre ansvar og pligter. De værdsætter som alle andre forældre deres ansvar og pligter, og viser stor omsorg for deres børn.

Deres levevilkår er som regel ringere end forældre der lever som et ægtepar. De er eneforsørgere, og det skal ikke forglemmes at selvom barnet både har en mor og en far kan deres levevilkår være yderst udfordrende.

Selvom de får den nødvendige kærlighed, omsorg og følger trop med udviklingen i samfundet, er deres muligheder for at forsørge deres børn meget mere begrænsede end et ægtepars. Derfor er det ikke overraskende at de har behov for at blive støttet.

Hvis det virkelig er vores hensigt at forbedre forældrenes levevilkår, er det så ikke værd at spørge os selv, om på hvilke områder, vi kan støtte dem bedst muligt, hvor der sker forbedringer på deres levevilkår, og vi skal samtidig kunne påvise hvilke handleplaner, der faktisk er nødvendige for at støtte forældrene?

Det er interessant at få kortlagt de andre partiers holdninger til etablering af en forældre talsmand, og en etablering af et centralt register for forældrenes levevilkår?

Med disse ord fremsætter jeg på Partii Naleraqs vegne, forslag til forespørgselsdebat, og vi glæder os til at debattere emnet.

Tak